

Sygn. akt XII C 2323 / 18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

po rozpoznaniu w dniu 19.02.2019 r.

we Wrocławiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **S.A. w W.**

przeciwko **K. K.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda **91 524, 36 zł** (dziewięćdziesiąt jeden tysięcy pięćset dwadzieścia cztery złote, trzydzieści sześć groszy) z zastrzeżeniem uprawnienia pozwanej do powołania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie jej odpowiedzialności do stanu czynnego spadku po I. O.;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanej **5 417 zł** kosztów procesu.

XII C 2323 / 18

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 18.06.2018 r. (data nadania w placówce pocztowej) powód (...) S.A. w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej K. K. 91 524, 36 zł oraz zasądzenie od pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że I. O. zawarła z nim w dniu 28.02.2013 r. umowę kredytu w rachunku bieżącym mBIZNES i nie dokonała spłaty zadłużenia z tytułu ww. umowy. I. O. zmarła w dniu (...)r. Z treści sporządzonego przez notariusza P. S. w dniu 08.09.2017 r. aktu poświadczenia dziedziczenia wynika, iż spadek po zmarłej nabyła pozwana. W związku z powyższym pozwana jest zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda wymagalnego zadłużenia wynikającego z umowy kredytu w rachunku bieżącym mBIZNES z dnia 28.02.2013 r. w kwocie 91 524, 36 zł, na którą składają się: kwota 90 463, 34 zł z tytułu niespłaconej należności głównej oraz kwota 1 060, 02 zł z tytułu niezapłaconych odsetek umownych naliczonych za okres od dnia 01.03.2013 r. do dnia (...) r. Przed wniesieniem pozwu powód podjął próbę ugodowego rozwiązania sporu z pozwaną polegającą na wysłaniu do pozwanej pisma wzywającego do zapłaty długu zawierającego informację, iż brak wpłaty we wskazanym w wezwaniu terminie spowoduje skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego, oraz próbę nawiązania kontaktu telefonicznego z pozwaną w celu ustalenia warunków spłaty zadłużenia. Wskazane działania podjęte przez powoda nie doprowadziły do polubownego rozwiązania sporu.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 07.11.2018 r., XII Nc 291/18, Sąd Okręgowy we Wrocławiu nakazał pozwanej K. K., aby zapłaciła na rzecz powoda (...) S.A. w W. 91 524, 36 zł wraz z kosztami sądowymi w kwocie 1 144, 25 zł i kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 3 617 zł.

W sprzeczności od tego nakazu zapłaty pozwana wniosła o dodanie do sentencji orzeczenia zastrzeżenia prawa do powoływania się w toku egzekucji zasądzonego świadczenia pieniężnego na ograniczenie odpowiedzialności do wysokości wartości czynnej masy spadku nabytego po S. O., a także wniosła o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych na podstawie art. 101 kpc.

Pozwana wskazała, iż zwrot kosztów należy się pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli pozwany nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Pozwana podała, iż w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty wskazała powodowi, iż dziedziczy po zmarłej S. O. z dobrodziejstwem inwentarza, zaś masa czynna spadku jest tak niewielka, że nie pokryje nawet kosztów postępowania w sprawie. Do pisma dołączono deklarację złożoną w urzędzie skarbowym w S. z załącznikiem – spisem inwentarza. Czynna masa spadku wynosiła 2 754, 64 zł. Wnoszenie zatem pozwu o zapłatę, w której to sprawie sama opłata sądowa wynosiła 4 973 zł, a zatem dwukrotnie przewyższała czynną masę spadku, było działaniem zmierzającym nie tyle do dochodzenia roszczeń co do obciążenia pozwanej kosztami, w tym relatywnie wysokimi kosztami zastępstwa procesowego, które również przekraczają znacznie wartość czynnej masy spadku. Na wypadek niepodzielenia tej argumentacji pozwana wniosła o nieobciążanie jej kosztami procesu stosownie do art. 102 kpc.

Pozwana podniosła, iż bezsporne jest, że w dniu 28.02.2013 r. S. O. zawarła umowę kredytu w rachunku bieżącym z powodem, a także, iż nie kwestionuje, że jest jedyną spadkobierczynią S. O. zmarłej (...) r.

Pozwana wskazała, iż przyjęła spadek z dobrodziejstwem inwentarza. Podała, że nie podważa wysokości dochodzonej przez powoda. Podniosła, iż przyjęcie spadku z dobrodziejstwem inwentarza powoduje, że wierzyciel będzie mógł prowadzić egzekucję z majątków spadkobierców, ale z ograniczeniem ich odpowiedzialności do wartości masy czynnej spadku (art. 1031 § 2 kc).

Mając na uwadze powyższe pozwana uznała powództwo w całości, wniosła jedynie o wpisanie do sentencji wyroku zastrzeżenia opisanego na wstępie.

W piśmie procesowym z dnia 19.12.2018 r. powód podtrzymał powództwo, wnosząc o zastrzeżenie w wyroku prawa pozwanej do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku po zmarłej w dniu (...)r. I. O..

Powód wskazał, że pozwana uznała żądanie pozwu w całości i nie zakwestionowała żadnych okoliczności faktycznych wskazanych przez powoda.

W odniesieniu do żądania zasądzenia od powoda zwrotu kosztów procesu na podstawie art. 101 kpc w związku z uznaniem powództwa powód wskazał, że pozwana dała powód do wytoczenia powództwa. Ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego nie daje podstaw do przyjęcia, że powód uzyskałby zaspokojenie swojego roszczenia bez wytoczenia powództwa i to pomimo tego, że pozwana miała możliwość określić swoją postawę w stosunku do zgłaszanego roszczenia. Pełnomocnik powoda skierował do pozwanej przed wytoczeniem powództwa wezwanie przedprocesowe do zapłaty, w którym żądania, wskazał wysokość pozostałej do zapłaty kwoty, jej składowe, podstawę żądania oraz wskazał, w jakim terminie oczekuje na wpłatę. Wezwanie to pozostało bez odpowiedzi. Następnie w dniu 19.06.2018 r. skierował do pozwanej pismo informujące o wszczęciu postępowania sądowego. W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik pozwanej wskazał, że pozwana przyjęła spadek z dobrodziejstwem inwentarza, jak również że masa spadku jest znikoma w stosunku do długów spadkowych. W odpowiedzi na powyższe pismo pełnomocnik powoda zwrócił się do pełnomocnika pozwanej z prośbą o nadesłanie protokołu spisu inwentarza, wskazując jednocześnie wysokość zadłużenia. Pozwana nie przesłała protokołu spisu inwentarza. Nie dokonała również spłaty zadłużenia. Pozwana mając możliwość ustosunkować się do żądania powoda nie uczyniła tego, nie dokonała również

spląty zadłużenia. Oczekiwała umorzenia zadłużenia, nie zamierzała również dokonać wpłaty na poczet zadłużenia, nawet w tej części, która przypadłaby powodowi według spisu inwentarza. Nie budzi wątpliwości, że powód nie uzyskałby zaspokojenia roszczenia bez wytoczenia powództwa, stąd też brak jest podstaw do zastosowania w sprawie art. 101 kpc. Powód zakwestionował także, aby zachodziły szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od obciążania pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na podstawie art. 102 kpc.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

W dniu 28.02.2013 r. (...) Bank S.A. w W. oraz I. O. prowadząca działalność pod nazwą (...) w S. zawarli umowę kredytu w rachunku bieżącym mBIZNES nr (...).

Bank udzielił I. O. kredytu w rachunku bieżącym nr (...) w kwocie 43 000 zł z przeznaczeniem na finansowanie prowadzonej działalności gospodarczej na okres 12 miesięcy.

Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej wynoszącej w dniu zawarcia umowy 15,11 % w stosunku rocznym.

Aneksami z dnia 24.05.2015 r. do umowy kredytu z dnia 28.02.2013 r. strony umowy kredytu podwyższyły kwotę kredytu o 49 600 zł do łącznej kwoty 92 600 zł.

/ dowód: potwierdzenie zawarcia umowy kredytu z dnia 28.02.2013 r. wraz z potwierdzeniem

zawarcia aneksu z dnia 24.05.2015 r. do umowy kredytu – k. 20-28 /

Z dniem 22.11.2013 r. (...) Bank S.A. zmienił firmę na (...) S.A.

/ dowód: odpis zupełny z KRS nr (...) – k. 9-18 /

I. O. korzystała z kredytu w rachunku bieżącym nr (...).

Na dzień (...) r. saldo tego rachunku wynosiło minus 67 744, 64 zł.

/ dowód: historia rachunku mBIZNES nr (...) – k. 96-129 /

I. O. zmarła dnia (...) r. w S..

Spadek po I. O. na podstawie testamentu nabyła z dobrodziejstwem inwentarza wnuczka zmarłej K. K., córka P. i A..

Dnia 08.09.2017 r. notariusz P. S. w S. sporządził protokół dziedziczenia, rep. A nr (...), oraz akt poświadczenia dziedziczenia po I. O., rep. A nr (...).

/ dowód: akt poświadczenia dziedziczenia z dnia 08.09.2017 r., rep. A nr (...) – k. 29-30;

odpis aktu zgonu I. O. nr (...) – k. 131 /

Dnia 06.04.2017 r. A. K. (matka pozwanej K. K.) zgłosiła (...) S.A. śmierć klienta Banku I. O..

/ dowód: formularz zgłoszenia śmierci klienta z załącznikiem – k. 130-131 /

Pismem z dnia 18.12.2017 r. pełnomocnik powoda skierował do pozwanej przedprocesowe wezwanie do zapłaty kwoty 91 018, 89 zł wynikającej z tytułu niespłaconego kredytu udzielonego I. O. dnia 28.02.2013 r., wskazując, że zgodnie z aktem poświadczenia dziedziczenia rep. A nr (...) pozwana nabyła spadek, w tym opisany dług, po kredytobiorcy, i wyznaczając termin zapłaty do 01.01.2018 r.

/ dowód: wezwanie przedprocesowe z dnia 18.12.2017 r. – k. 47 /

Dnia 18.01.2018 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Fabrycznej R. H. sporządził w sprawie Kmn 1/17 na wniosek syndyka masy upadłości A. Ł. protokół spisu inwentarza po zmarłej I. O., w którym ustalił stan czynny spadku na kwotę 2 754, 64 zł oraz stan bierny spadku (obejmujący zobowiązania wobec Gminy S., Banku (...) S.A., (...) Banku S.A., (...) S.A., (...) oraz (...) S.A.) na kwotę 240 405, 75 zł.

/ dowód: protokół spisu inwentarza z dnia 18.01.2018 r. – k. 77-81 /

Dnia 07.03.2018 r. K. K. złożyła w Urzędzie Skarbowym w S. deklarację SD-Z2, w której wskazała, że nabyła w spadku po I. O. środki pieniężne w kwocie 2 754, 64 zł, roszczenie o nadpłatę z tytułu zeznania PIT-36 za rok 2016 w kwocie 932 zł oraz wierzytelność z faktury nr (...) w kwocie 1 627, 68 zł.

/ dowód: deklaracja SD-Z2 – k. 73-76 /

Dnia 26.03.2018 r. (...) S.A. w W. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), w którym stwierdził, że w jego księgach figuruje wymagalne zobowiązanie K. K. będącej spadkobiercą zmarłego w dniu (...) r. kredytobiorcy I. O. w kwocie 91 524, 36 zł, wynikające z umowy kredytu w rachunku bieżącym mBIZNES nr (...) z dnia 28.02.2018 r., na które składają się:

1. kwota 90 463, 34 zł tytułem niespłaconej należności głównej,
2. kwota 555, 55 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od dnia 01.03.2013 r. do dnia (...) r.,
3. kwota 505, 47 zł tytułem opłat i kosztów.

/ dowód: wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 26.03.2018 r. – k. 19 /

Pismem z dnia 10.07.2018 r. pełnomocnik pozwanej w związku z otrzymaną informacją nt. wszczęcia postępowania sądowego o zapłatę poinformował pełnomocnika powoda, iż pozwana przyjęła spadek po I. O. z dobrodziejstwem inwentarza, w konsekwencji złożyła Naczelnikowi US w S. deklarację, której kopię załączył do pisma. Podniósł, że czynna masa spadkowa jest znikoma w stosunku do długów spadkowych i nie pokryje nawet kosztów procesu. Zwrócił się o rozważenie zaniechania dochodzenia roszczeń wobec pozwanej.

/ dowód: pismo z dnia 10.07.2018 r. – k. 48 /

Pismem z dnia 29.08.2018 r. w odpowiedzi na pismo z dnia 10.07.2018 r. oraz pismo z dnia 23.08.2018 r. dotyczące zadłużeń K. K. po zmarłej I. O. pełnomocnik powoda wskazał, iż stan zadłużenia wynosi:

- z tytułu umowy kredytu w rachunku bieżącym mBIZNES nr (...) z dnia 28.02.2013 r. – 91 524, 36 zł,
- z tytułu umowy kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 14.01.2016 r. – 83 491, 28 zł.

Wniósł o przesłanie spisu inwentarza.

/ dowód: pismo z dnia 29.08.2018 r. – k. 49 /

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie, mianowicie co do żądanej należności w kwocie 91 524, 36 zł, z ograniczeniem jednakże odpowiedzialności pozwanej do stanu czynnego spadku po I. O..

Mając na uwadze podstawę faktyczną i prawną roszczenia zgłoszonego przez powoda oraz stanowisko pozwanej i podniesione przez nią zarzuty, Sąd doszedł do przekonania, że rozpoznanie sprawy nie wymaga przeprowadzenia rozprawy i rozpoznał ją na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ § 1 kpc, znajdującego zastosowanie w tej sprawie, jako zainicjowanej po 08.09.2016 r. Po złożeniu przez strony pism procesowych w postaci pozwu, sprzeciwu

od nakazu zapłaty, stanowiącego w istocie odpowiedź na pozew, a następnie dwóch kolejnych pism obu stron, w szczególności wobec uznania powództwa, Sąd doszedł do wniosku, iż prowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Materiał dowodowy sprawy obejmuje przede wszystkim dokumenty dotyczące kredytu udzielonego zmarłej I. O., następstwa prawnego pozwanej po zmarłej dłużniczce powoda, a także korespondencji prowadzonej między stronami. W ocenie Sądu nie zachodziła w tej sprawie potrzeba prowadzenia dowodów ze źródeł osobowych, tj. przesłuchiwania kogokolwiek na rozprawie, co skutkowało oddaleniem wniosku pozwanej o jej przesłuchanie. Według art. 148¹ § 3 kpc rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo. Ani powód w pozwie ani pozwana w sprzeciwie nie zażądali rozpoznania sprawy na rozprawie; wniosek powoda o przeprowadzenie rozprawy również pod jego nieobecność (po pktcie 5 pozwu) należało traktować jako standardowy wniosek przewidziany w art. 209 kpc (na wypadek przeprowadzenia rozprawy), nie zaś wniosek z art. 148¹ § 3 kpc.

Zgodnie z art. 1031 § 2 kc w razie przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza spadkobierca ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe tylko do wartości ustalonego w wykazie inwentarza albo spisie inwentarza stanu czynnego spadku (odpowiedzialność pro viribus patrimonii). Pozwana K. K. nabyła spadek po swojej babci I. O. z dobrodziejstwem inwentarza, co potwierdza dokument urzędowy, jaki stanowi akt poświadczenia dziedziczenia z dnia 08.09.2017 r., rep. A nr (...).

Stosownie do art. 319 kpc, jeżeli pozwany ponosi odpowiedzialność z określonych przedmiotów majątkowych albo do wysokości ich wartości, sąd może, nie wymieniając tych przedmiotów ani ich wartości, uwzględnić powództwo zastrzegając pozwanemu prawo do powołania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności.

Pozwana nie kwestionowała ani źródła ani wysokości zobowiązania wynikającego z umowy

kredytu w rachunku bieżącym zawartej przez I. O., jedynie powołała się na ograniczenie odpowiedzialności. Powód zresztą zmodyfikował żądanie pozwu w sposób zgodny ze stanowiskiem pozwanej.

Wobec powyższe Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda 91 524, 36 zł z zastrzeżeniem uprawnienia pozwanej do powołania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie jej odpowiedzialności do stanu czynnego spadku po I. O. oraz oddalił dalej idące powództwo (tj. powództwo o zapłatę zmierzające do zaspokojenie z majątku pozwanej powyżej wartości aktywów spadku).

Pomiędzy stronami zaistniał natomiast spór co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu, wymagający oceny okoliczności zaistniałych na etapie poprzedzającym wytoczenie powództwa oraz towarzyszących wystąpieniu na drogę sądową.

Powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Przepis art. 98 § 1 kpc wyrażający generalną zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy nie znajduje zastosowania, albowiem pozwana uzyskała orzeczenie ograniczające jej odpowiedzialności wobec powoda w porównaniu do żądania pozwu oraz wydanego pierwotnie nakazu zapłaty, a zatem wygrała sprawę w części. Stan taki uzasadniałby co do zasady zastosowanie art. 100 kpc i stosunkowe rozdzielenie albo wzajemne zniesienie kosztów procesu.

Pozwana wniosła o zasądzenie kosztów procesu na jej rzecz na podstawie art. 101 kpc i Sąd uznał ten wniosek za uzasadniony.

Zgodnie z art. 101 kpc zwrot pozwu należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności żądanie pozwu.

Powód już w dniu 18.12.2017 r., tj. w dacie wysłania do pozwanej przedsądowego wezwania do zapłaty, miał już wiedzę co do porządku dziedziczenia po zmarłej klientce i nabycia spadku przez pozwaną z dobrodziejstwem inwentarza, skutkującym ograniczeniem jej odpowiedzialności zgodnie z art. 1031 § 2 kc. Pomimo takiej świadomości nie podjął żadnych działań zmierzających do ustalenia stanu spadku, a przez to możliwości uzyskania efektywnego zaspokojenia

swojej wierzytelności. Nie wystąpił ani o zabezpieczenie spadku (art. 635 § 1 i 2 kpc) ani o sporządzenie spisu inwentarza (art. 637 § 1 kpc). Nie zwrócił się do sądu spadku o udzielenie informacji, czy wydane zostało orzeczenie w przedmiocie spisu inwentarza (art. 525 kpc) ani nie zwrócił się do właściwego miejscowo komornika sądowego o informację, czy prowadzone było postępowanie w sprawie sporządzenia spisu inwentarza.

Powód będący profesjonalnym podmiotem rynku finansowego, korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej, księgowej, itp., powinien być wierzycielem aktywnym, podejmującym działania zmierzające do zapewnienia zaspokojenia lub zabezpieczenia wierzytelności, nie wstępując od razu na drogę postępowania sądowego.

Pozwana miała prawo oczekiwać na zgłoszenie się wierzycieli, zwłaszcza że – jak wynika z

protokołu spisu inwentarza – zmarła I. O. pozostawiła szereg zobowiązań pieniężnych związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Powód nie wykazał przy tym, czy w ogóle, a jeśli tak, to kiedy, pozwanej zostało doręczone wezwanie przedsądowe datowane na 18.12.2017 r. – do tego pisma nie został dołączony dowód jego doręczenia. Nie wiadomo zatem, czy pozwana w ogóle powinna była na to wezwanie zareagować.

Pozwana została skutecznie poinformowana przez powoda o zgłoszeniu roszczenia dopiero równoległe do złożenia pozwu.

Pomimo posiadania wiedzy o nabyciu przez pozwaną spadku z dobrodziejstwem inwentarza powód sformułował żądanie pozwu jako żądanie nieograniczone, zmierzające do zaspokojenia z całego majątku pozwanej, nie uwzględniając ustawowego ograniczenia odpowiedzialności pozwanej.

Należy dodać, iż z protokołu spisu inwentarza wynika, że zmarła I. O. miała wielu wierzycieli, w tym Gminę W., trzy banki, fundusz inwestycyjny i firmę leasingową.

Zgodnie z art. 1031³ § 2 kc od chwili sporządzenia spisu inwentarza spadkobierca spłaca długi spadkowe zgodnie ze sporządzonym spisem. Nie oznacza to jednakże swobody spadkobiercy w zaspokojeniu wierzycieli. Pozwana nie mogłaby zaspokoić wyłącznie jednego z nich (w szczególności powoda), gdyż naraziłaby się na konieczność zapłaty kwot przewyższających stan czynny spadku – art. 1032 § 2 kc, zaś czynność spłaty jednego wierzyciela mogłaby zostać uznana za bezskuteczną wobec innego wierzyciela – art. 527 § 1 i nast. kc. Ponadto wierzytelność podatkowa Gminy S. korzysta z pierwszeństwa zaspokojenia, nie wiadomo zaś, czy, a jeśli tak to które, pozostałe wierzytelności wobec I. O. również mogłyby być wierzytelnościami uprzywilejowanymi.

Z tych przyczyn nie sposób zasadnie twierdzić, aby powód musiał wystąpić z powództwem w celu uzyskania zaspokojenia wierzytelności z uwagi na postawę pozwanej. Pozwanej nie można czynić skutecznego zarzutu, iż z własnej inicjatywy nie zaspokoila powoda, który nie zwrócił się do niej o dobrowolne wykonanie zobowiązania ani nie podjął żadnych czynności zmierzających do wyjaśnienia sytuacji prawnej związanej z istnieniem zadłużenia kredytowego, jakich należałoby oczekiwać od wierzyciela dochowującego należytej staranności w ramach współdziałania przy wykonaniu zobowiązania – art. 354 § 2 kc.

Możnaby uznać, iż pozwana co najwyżej dała podstawę do żądania zapłaty należności z tytułu kredytu z ograniczeniem jej odpowiedzialności do stanu czynnego spadku. Z pewnością nie dała natomiast podstawy do wytoczenia powództwa w kształcie ujętym w pozwie.

Reasumując, Sąd uznał, iż w okolicznościach tej sprawy zachodzi przewidziana w art. 101 kpc podstawa do przyznania zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanej.

Na marginesie można zauważyć, że uzasadniony byłby wniosek o nieobciążanie pozwanej kosztami procesu na rzecz powoda na podstawie art. 102 kpc. Zasadnie pozwana twierdzi, iż przy istotnym ograniczeniu możliwości zaspokojenia powoda nie powinien odnosić niezasadnej korzyści w postaci kosztów procesu, w szczególności kosztów zastępstwa.

Można zresztą dodać, że powód nie wystąpił wcześniej z propozycją mediacji, co też powinno mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.